

November 2025

Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror, og vi ved, at du er Guds hellige.

Joh 6,68-69

Dette var Peters bekendelse, efter at mange disciple havde trukket sig tilbage og ikke længere fulgte Jesus. Hvem skal vi gå til i en urolig tid, når "grundvoldene vakler"? Dette var den danske titel på en bog, som Moder Basilea skrev allerede i 1964. JESUS, dig vil vi gå til! Vi vil holde fast ved dig.

Du er den, der siger: "Frygt ikke! Jeg er den første og den sidste og den, som lever: Jeg var død, og se, jeg lever i evighedernes evigheder, og jeg har nøglerne til døden og dødsriget." (Åb 1,17-18)

I vore skandinaviske lande er vi blevet forblændet af så meget andet, at vi i høj grad har mistet blikket for, hvem Jesus er, og det håb, han giver os. Men den opvågning, vi ser i den yngre generation, er en så stor glæde. Gud er trofast!

Unge finder til gamle kilder

Nogle af disse unge mennesker har i årets løb fundet vej til os på Nordens lille Kanaan og til vore centre rundt om i verden. De har en længsel efter at elske Jesus over alt andet. I England oplevede vore søstre, at tre unge kvinder spontant tog skoene af og knælede ned i mødet med Jesus under bønnen vi har kl. 15 – tidspunktet for Jesu død. Hans kærlighed greb dem!

Unge svenskere

To svenske piger, der besøgte os i februar, havde ikke plads i deres rygsække til alle de bøger, de gerne ville have med hjem. Vi måtte give dem en ekstra kuffert. Det er en glæde at se, hvordan mor Basileas bøger, som var velkendte i de fleste kristne kredse i 70'erne, nu oplever en renæssance blandt unge kristne.

Et sted, vi var, tog en ung mor den danske bog *Et liv i bøn* med hjem. Næste dag kom hun tilbage og sagde begejstret: "Jeg skal have fire til, som jeg vil bruge som julegaver til mine veninder!" Hun var blevet så inspireret af en aftenbøn, hun havde fundet i bogen. En ung mand, der besøgte os, sagde også, at netop denne bog var blevet til hjælp i hans bønneliv.

I juli blev vi inviteret til en konfirmationslejr i Värmland, Sverige. Søster Mirofora og søster Angelina var blevet bedt om at deltage i en panelsamtale om emnet "relationer". Ud fra den mangeårige erfaring vi har med at leve i et fællesskab, kunne vi vidne om, hvad livet med Jesus betyder, også helt konkret i hverdagen. Konfirmanderne havde mange spørgsmål og var vældig interesserede. De bøger, vi havde taget med, blev revet væk.

Konfirmander i bøn

I Herrens omsorgsfulde hænder

Nogle af jer ved, at søster Regine måtte gennemgå en operation i marts. Det var en svær tid, men det gav også rigelige muligheder for at vidne om Jesus til personale og medpatienter. Så mange har ingen anelse om, hvem den levende Jesus virkelig er. Vi takker vores himmelske Far, som bar søster Regine igennem og har givet hende liv og helbred tilbage. Sådanne erfaringer af svaghed og hjælpeløshed fører til et dybere møde med Gud, som siger: "Til I bliver gamle, er jeg den samme, til I bliver grå, bærer jeg på jer. Det har jeg gjort, og jeg vil stadig løfte jer, bære på jer og bringe jer i sikkerhed." (Esajas 46:4) Vi retter en stor tak til jer, der har fulgt hende og os alle gennem denne specielle tid.

Det styrker altid troen at se, hvordan Gud, vor Far, tager sig af det mindste – og det største. Sidste efterår besluttede vi at købe en robotklipper til vor græsplæne. Vi havde allerede lavet en aftale med en forhandler. På det tidspunkt havde vi ingen anelse om, at søster Regine, der har været vores "hovedklipper" i alle år, ikke ville være i stand til at gøre det i denne sæson. Robotklipperen havde nogle startvanskeligheder og krævede en del justeringer. Men alligevel var det en aflastning. Og når den var ude af drift i længere perioder, kunne vi nyde græsplænen, som blev til et smukt blomstertæppe! Det var også en glæde, at forhandleren og hans medarbejder, som måtte komme flere gange, sagde, at de følte en særlig fred, når de kørte ind på vores gårdsplads.

Fordi mandskabet var reduceret, hjalp alle til med de forskellige opgaver i haven. Søster Remida var særligt involveret. Ellers arbejder hun mest indendørs med madlavning, husarbejde og meget andet. Det gjorde hende godt at være mere ude. Og selv om vi ikke kunne så og plante så meget som ellers, kunne vi alligevel indhøste både det ene og det andet, blandt andet hos en ven, der er landmand.

Søster Regine glæder sig over en rig blåbærfangst.

Søster Mirofora og søster Remida får robotundervisning →

Søster Damaris var igen hos os i sommerhalvåret.

I maj fik vi besøg af vor priorinde, søster Passionata. →

Søster Damaris og mamma Ulla renser blåbær →

Søster Remida sår grøntsagsfrø ←

”Se til himlens fugle!”, siger Jesus. Ja, det må vi lære at gøre. Han har ikke et skema, men sørger for os på stadig nye måder. I år fandt vi f.eks. blåbær et helt andet sted end forventet – her var der virkelig overflod!

For nylig oplevede vi igen Faderens store omsorg. Ved et uheld blev vi udsat for en større vandlækage. Det førte til vandansamlinger her og der overalt på kapellets loft. Men netop da kom søster Damaris' bror på besøg. Der var lidt tid til, de skulle spise aftensmad, og hun ville gerne vise ham og hans kone kapellet. Sikke et guddommeligt sammentræf! Uden at klage blev de tagplader, der ikke allerede var faldet ned, fjernet, isoleringsmåtter og alle elektriske ledninger blev sikret, og tørringen begyndte. Sådanne episoder er ikke altid lette at forstå, men i stedet for at spørge *hvorfor*, kan vi spørge, hvad formålet er. Vi er ikke overladt til skæbnen, men til en barmhjertig Far, der glæder sig, når vi giver ham vort ja, især i sådanne situationer.

Danmark

Som sædvanlig rejste søster Regine, søster Angelina og søster Mirofora til Danmark sidst i september. Vores årlige retræte på Ådalen nær Randers var en velsignet weekend. Vi er glade for, at nye venner har sluttet sig til os i de senere år, og at flere trodsede svaghed og sygdom for at kunne deltage. En mand, der var der for første gang, sagde, da vi skiltes: ”Vi burde ikke kun mødes en gang om året, men hver måned!” Hans reaktion viser også, at mange oprigtige kristne går en ensom vej.

Familie fra Nederland, som vi mødte i skoven, på dagsbesøg. ↑

Der har været mange besøgende i ”Jesu Frugthave” i Udby i løbet af året, enkeltpersoner og grupper, der har deltaget i en andagt i haven. Fra tid til anden kommer der også håndværkere forbi. Poul og Erna Pilemann, der bor på stedet og vedligeholder det, inviterer dem altid med på en tur i haven og viser dem reliefferne af Jesus på vej til korset. Det hænder, at disse stærke mænd gribes af ærefrygt. I et tilfælde ville Poul gå videre, men håndværkeren stod bare helt stille og tog det ind, han så.

Da huset i Udby i sin tid skulle testamenteres til Mariasøstrenes arbejde, måtte De danske Kanaan-venner af juridiske grunde stå som ejere. Nye regler, ny situation: I år lagde alt sig til rette, så foreningen De Evangeliske Mariasøstre i Danmark kunne få ejendommen overdraget.

Bønnegruppe i haven, Udby

Vi er taknemlige for at Erna og Poul er så glade for at bo der og, sammen med Finn Højland, også fremover vil tage sig af de mange praktiske opgaver. Vor Far i Himlen har gode planer for stedet.

Se mere på hjemmesiden.

Morgenbøn på stævnet

En dansk ordserie er genoptrykt, med ny digitaliseret skrift. →

Nordisk kvindekongress

Vi var knapt nok kommet hjem fra Danmark, før vi tog til den årlige kongress hos Kvinder i Netværk – denne gang på Flekkerøy ved Kristiansand. Vi havde fortalt søster Damaris, som var med os for første gang, at det ofte er ruskvejr, når vi er på kvindekongressen. Men denne gang blev vi mødt af strålende solskin, der oplyste knolde og buske på den smukke ø. Vi fik endda tildelt en hytte med havudsigt, en luksus for landkrabber som os!

Igen var det en stor velsignelse at være sammen med 1.200 kvinder fra alle dele af landet. Ud over at have bogbord holdt vi et seminar, som var velbesøgt. Temaet var: "Hvor kan jeg finde Jesus?" Baseret på Bibelen og personlige erfaringer kunne vi fortælle netop om det. Mange tog den lille bog om søster Andrea med sig hjem. Her fortæller vores britiske søster ærligt om sine oplevelser – i hverdagen, i Afrikas jungle og i spændingen mellem troen på helbredelse og overgivelsen til det faktum, at den sygdom, der ramte hende, kunne få et helt andet udfald.

Lad os stå op for jøderne

I foråret blev søster Angelina og søster Mirofora inviteret til at deltage på "Jerusalem Prayer Breakfast". I de seneste dage og måneder har vi set, hvor vigtigt det er, at vi tør stå ved Israels side.

For nylig var vi vidne til, at Norges statsminister på mindedagen for Krystalnatten (9. november *), ikke tog imod invitationen til synagogen, men deltog på et arrangement mod racisme og sagde følgende: "I vor tid kan knusning af glas ske online, på sociale medier, i kommentarfelt og ja – også under markeringer og arrangementer. Ofte mod minoriteter – jøder, muslimer, samer, romaer, queer-personer, trans-kønnede og andre."

Blandt norske jøder, ja helt op i Israels udenrigsministerium, udløste et sådant valg stor sorg. På denne måde generaliserede han den historiske

**) Natten, hvor tyske synagoger blev brændt ned og jødiske forretnings udstillingsvinduer blev smadret. Deraf navnet "Krystalnatten".*

Årets to
bestsellere:
*Rede når Mesteren
kalder og Et liv i bøn*

Billeder fra Kvindekongressen på Flekkerøy

hændelse, som førte til drabet på seks millioner jøder.

Vor norske søster Lumena (bosat i Tyskland) er i kontakt med et jødisk ægtepar i Norge. Da de svarede på hendes Rosh Hashana-hilsen, fortalte de hende, at de flytter til Schweiz, fordi de ikke længere føler sig trygge i Norge. Selv om de er 80 år gamle, flytter de.

I Danmark blev der for nylig sat antisemitiske valgplakater op med en ordlyd, der minder om den, der blev brugt i Det Tredje Rige. Vi er taknemmelige over, at statsminister Mette Frederiksen kraftigt fordømte det i sin tale under markeringen for Krystalnatten. Samtidig ved vi, at dette onde lever videre i alle vore skandinaviske lande. Hver af os står over for en stærk opfordring til at træffe en beslutning. Er vi villige til at stå op for det jødiske folk og vore jødisk-kristne værdier, selv om det kan betyde, at vi må betale en høj pris?

Dette og meget mere lagde Mellemøsteksperten, Marcel Rebiai, os på hjerte, da han talte ved den såkaldte Israel-søndag på Kanaan (Tyskland) i august. Marcel, der selv er både af jødisk og arabisk afstamning, afsluttede med at sige: "Når I beder og kæmper for Israel, har I del i Guds store planer for folkeslagene. Det har intet at gøre med at vælge side. Gud har en plan, han bruger Israel – og vi vil stå med Gud!" Hvis nogen af jer gerne vil læse hans tale, kan vi sende jer [en oversættelse på dansk](#).

Efterår – liv fuldendes

Søster Mirofora besøgte for nylig Kanaan i Darmstadt. Til sin store glæde kunne hun nyde nogle smukke efterårsdage med solskin og gyldent løv. Men det var også efterår i overført betydning. Hun tog afsked med en trofast ven, gamle Mechthild fra Leipzig og derefter med vores søster Myrrhia, der blev 101 år gammel. Begge vendte hjem til Herren, mens hun var der.

Søster Myrrhia var kunstner og oplevede Guds kald, mens hun var rekrutteret som luftværnsvagt under krigen. I denne svære tid mødte hun Jesus og bad: "Hvis jeg overlever dette, vil jeg fremover kun lave kristen kunst!" De første 10 år i søsterskabet var hun aktiv med andre opgaver, men senere fik hun mulighed for at modellere skulpturerne i "Jesu lidelseshave", der viser Jesu vej fra Getsemane til korset, graven og opstandelsen. Denne særlige have er nu kendt og elsket af mange. Senere lavede hun mindre versioner af samme motiver, som blev anbragt i vore centre i flere lande, herunder Norge og Danmark.

I mange år havde søstrene i Tyskland det, vi kaldte forkyndelsesspil. Det var dramastykker, som på en helt særlig måde bragte evangeliet nær. Søster Myrrhia var en udtryksfuld person. Hendes roller var ofte alvorlige og stærke. Hun levede i dem, også mange år efter. En gang, i sin høje alder, lagde hun

Øverst: Fra bønnesamlingen for Israel i Oslo.

Under: En Israelmarkering i Darmstadt, hvor søster Angelina deltog. Også iranere står ved Israels side.

os på hjertet, hvad stykket om de ti brudepiger betød for hende: "Mit ønske er, at vi må få en stadig dybere forståelse af, hvad synden betyder for Jesus, så vi kan føle smerte over det. Vore lamper må aldrig slukkes, selv når tiderne bliver mørkere og vanskeligere!"

Jesus har betalt en så høj pris for at frigøre os. Taknemmeligheden over dette, og kærligheden til ham strålede ud af hende og smittede os alle.

Sgraffito af de ti brudepiger, som er udført af søster Angelika, der døde allerede i 1958.

Spirer af liv

Selv i dag skaber Jesus nyt liv, hvor alt håb synes tabt. Det har vi oplevet helt konkret i det forløbne år.

I 2015 mødte vi et ægtepar fra Iran, der måtte flygte på grund af deres tro. De boede hos os i godt to år. Efter 16 års ægteskab, hvor eksperterne havde sagt, at de ikke kunne få børn, meldte en lille dreng sin ankomst. Nu glæder vi os over en sund og livlig Dayan. Han minder os om, at "alt er muligt for Gud!"

På Kanaan i Tyskland viser en første spire af nyt liv sig også. 2. søndag i advent, den 7. december, vil Eileen sige JA til at gå vejen med Jesus og modtager søsterdragten som et tegn på, at hun tilhører ham, sin Frelser og Brudgom.

Advent har altid været en særlig tid for os. Faktisk ledsager adventstidens budskab os gennem hele året. Hver aften slutter vi dagen med disse ord:

Maran atha, vor Herre kommer. Ja, kom snart, Herre Jesus, og gør os rede!

Forenet i denne længsel hilser vi jer med stor taknemmelighed for al den støtte og kærlighed, vi har modtaget i året, som gik. Nu ønsker vi alle en velsignet advents- og juletid, og i tillid til ham, der hedder "Immanuel, Gud med os", går vi det nye år i møde.

Varme hilsener fra Nordens lille Kanaan,

**Søster Remida, søster Angelina, søster Damaris,
søster Mirofora og søster Regine.**

Øverst: Faderbrønden. ↑
Nedenfor: Udsnit af et relieff, som søster Myrrhia har lavet.

Dayan besøger Jesusbarnet.

Nabofamilie på besøg. Deres lille pige hilser ↑ på vores kat.

**Velkommen til stævnet på Ådalen
Retræte den 2.-4. oktober 2026**

Vi sender nyhedsbrevet i en billigere masseforsendelse fra Norge, men giv gerne besked til Mona Højland, hvis du har en e-mailadresse, så vi kan sende brevet på den måde.

© 2025 De Evangeliske Mariasøstre / www.danmark.kanaan.land
Kontaktadresse i Danmark: De Evangeliske Mariasøstre v./ Mona Højland, Roskildevej 229 A, 4300 Holbæk,
Tlf.: 5943 7307, Email: monahoejland.kanaan@pc.dk / Kontooplysninger: Reg.nr. 1551 / Kontonr.: 6559395
© Bibelcitatene er fra Bibelselskabets oversættelse 1992